

CARTA DEL ALCALDE

Una economía sense incerteses

ÀNGEL ROS I DOMINGO
PAER EN CAP

LLEIDA HA estat el centre del debat econòmic a Catalunya aquest dijous i divendres, amb la celebració de la Trobada al Pirineu a la Seu d'Urgell. El debat ha estat marcat per la situació política a Catalunya i a Espanya, pels factors que ajuden a progressar l'empresariat en un món en canvi constant així com per la necessitat d'assolir una sortida de la crisi que sigui efectiva i justa socialment per a tothom.

A escala política, després dels esdeveniments del darrer any, és molt necessari emetre a arreu un missatge clar de legalitat i d'estabilitat per no introduir incerteses en la gestió de l'economia i per apaivagar les moltes que s'han generat. En economia, els riscos es poden quantificar i gestionar. Les incerteses, no. Confio que el diàleg que estan invocant els nous governs a Catalunya i a Espanya serveixi per trobar una sortida al conflicte institucional actual, que incideix fortament en la societat i en l'economia.

Pel que fa a la darrera crisi econòmica, encara no superada, les ciutats som un dels principals camps on s'està lliurant la batalla per revertir els seus efectes en la població. Les polítiques d'ocupació, educatives, de dinamització econòmica i d'ajuda social han saltat fa temps a la primera línia

de l'agenda de molts ajuntaments, entre els quals, la Paeria. A més, a Lleida, projectes i institucions creats en l'època precisi i molt abans, per tal de ser motors econòmics, han tingut un paper remarcable en aquests temps difícils.

És el cas del Parc Científic i Tecnològic de Lleida liderat per la Paeria i la UdL. Que la ciutat hagi pogut comptar amb un equipament on en els darrers deu anys s'han incorporat 1.800 professionals en 130 empreses és important. També és el cas de Fira de Lleida, que l'any passat ha tancat un dels millors exercicis de la seva història i ha generat un impacte de 17,2 milions d'euros per a la ciutat. Un altre exemple és GlobalLeida que, en tot el 2017 i en els 3 primers mesos del 2018, ha contribuït a crear i a donar continuïtat a 148 empreses i a la generació de 277 llocs de treball en tota

la província. GlobalLeida és la institució de promoció econòmica del territori de Lleida en què participem l'Ajuntament i la Diputació de Lleida, les Cambres de Comerç de Lleida i Tàrrrega i la Universitat de Lleida. A escala de ciutat, l'Institut Municipal d'Ocupació de la Paeria ha facilitat la inserció laboral de 2.000 persones l'any passat.

Aprofundir en la internacionalització de l'economia catalana ha estat un dels factors més citats a la Trobada al Pirineu per ajudar a assolir un major dinamisme i competitivitat. La ciutat de Lleida, centre d'una de les principals regions agroalimentàries d'Europa amb importants àmbits associats com el logístic i el de la recerca, també contribueix a enfortir aquesta línia, amb la tasca de Mercolleida –l'lotja de referència europea–, amb Fira de Lleida –que té en Sant Miquel i en Municipàlia els bucs insígnia de les seves mostres internacionals– i el mateix Parc Científic que aposta per reforçar el seu perfil global i amb la mirada posada en un dels màxims epicentres de la innovació tecnològica mundial, Califòrnia. Com ho fem de la mà de l'Associació d'Amics de Gaspar de Portolà que prepara per octubre un Congrés per intercanvis empresarials, tecnològics i culturals, Catalunya-Califòrnia.

Altres factors de progrés que s'han destacat en la trobada són la innovació, la digitalització i la formació dels joves.

És molt necessari emetre un missatge clar de legalitat i d'estabilitat per no introduir incerteses en la gestió de l'economia i per apaivagar les moltes que s'han generat

En aquests àmbits incideixen les institucions i organismes ja citats, especialment el Parc Científic, la Universitat de Lleida (membre del Campus d'Excel·lència Internacional de la Vall de l'Ebre-Campus Íberus) i també la pujança dels estudis de Formació Professional de modalitat dual a Lleida.

Demanem estabilitat a la política perquè estabilitat és el que hem aportat moltes ciutats i ajuntaments en les darreres crisis, tant en l'econòmica com en la política. Els municipis hem de generar un marc de confiança perquè l'economia hi

pugui arrelar amb la dimensió particular de cada projecte, tots valuosos. Des d'un petit comerç de barri fins a grans empreses locals que poden tenir abast mundial.

Lleida és una ciutat de serveis, comercial i universitària, nus d'una potent regió agroalimentària que, en els darrers temps, ha enriquit el seu perfil com a capital turística, cultural i seu de grans esdeveniments esportius. Des de l'estabilitat municipal, mirem de contribuir a l'economia catalana aportant projectes i instruments per al progrés col·lectiu.

CRÓNICA POLÍTICA

Una España de vértigo mejora su imagen

MANUEL CAMPO VIDAL
PERIODISTA

NO HAY espectáculo mejor que las noticias. España vive unas semanas de vértigo solo comparables a algunos tramos de la Transición cuando acontecimientos insólitos impactaban a diario. Un tuit lo resumía brillantemente: "Tengo un ahijado desde hace quince días y ya ha conocido dos presidentes del Gobierno, dos entrenadores del Real Madrid, dos seleccionadores nacionales y tres ministros de Cultura". Además de lo que aún no sabemos, el ahijado ya tiene garantizado conocer en unas semanas a dos presidentes del Partido Popular y a nuevos diputados por renuncia de otros, como Rajoy.

En una disputada contraprogramación entre política y deporte, la vorágine no cesa y las

encuestas disparan al PSOE casi cuarenta diputados arriba que le ceden populares y Unidos Podemos. Avanza Ciudadanos, que doblaría de largo sus treinta escaños actuales, y abriría la posibilidad de un gabinete Sánchez-Rivera. Eso estuvo a punto de suceder hace dos años pero Pablo Iglesias lo impidió, a mayor gloria de Mariano Rajoy. En un acto de purificación, Iglesias ahora facilitó la investidura de Sánchez y le propone veinte medidas de programa legislativo común. Podemos entra en política, podría decirse, y no solo está en la galería de fotos como hasta ahora.

Esa misma encuesta de *El Periódico* confirma que tres de cada cuatro españoles se muestran favorables al cambio de

Gobierno. Así de desgastado estaba Rajoy. Y así de deteriorada la imagen de España en el exterior difundiéndose la idea de que este es un país atrasado –como dice el independentismo catalán– con falta de libertades y confusión de poderes. Ha bastado la sentencia contra Urdangarín, que supone su entrada en prisión, la composición insólita del nuevo Gobierno de Pedro Sánchez, que ha asombrado al mundo literalmente al incluir a once ministras de excelente preparación, y los primeros movimientos del ministro de Exteriores, Josep Borrell, para darle la vuelta a la situación. Explica Sandrine Morel, corresponsal en España del prestigioso rotativo francés *Le Monde*, la constante atención recibida de la Generalitat en estos años, con puertas abiertas para la constante intoxicación informativa contra España –hasta tenían un grupo de WhatsApp con los corresponsales en el

que diariamente el "ministro de Exteriores" catalán, Romeva, facilitaba información– frente a la cerrazón de la Moncloa y del Ministerio de Exteriores. La abulia de Rajoy solo la superó el ministro Dastis. En los pocos días que Borrell lleva en el cargo ha concedido una entrevista conjunta a los cinco diarios más influyentes del mundo y se ha reunido con los sesenta corresponsales acreditados en Madrid. Puigdemont está que trina porque su empeño en desestabilizar España desacreditándola internacionalmente –así lo interpreta Duran i Lleida– se topa con la ofensiva de Borrell para recuperar el prestigio machacado por la propaganda secesionista, aliada con la incomparecencia del Gobierno español. El desdichado 1 de octubre –del que TV3 ha hecho más programas que el Canal Historia sobre las guerras mundiales– pesará como una losa en esa recuperación. Na-

die ha pedido investigar quien dio la desafortunada orden de intervención policial en los colegios en los que se ensayaba el referéndum. No lo hará ningún partido independentista porque, limitar la responsabilidad a un mando político, significaría debilitar el mensaje de "España nos oprime y nos reprime".

Pero no se suelten el cinturón de seguridad antisorpresa porque esto sigue. El Partido Popular está sin aliento a la espera del sucesor de Rajoy. En una magistral administración de tiempos, Núñez Feijóo aun medita si va o no va. Mientras, las señoras Cospedal y Sáenz de Santamaría deslizan que solo irán si Feijóo no se presenta. Entretanto, Rajoy dimite de todo lo que puede. Vuelve a su plaza de Registrador de la Propiedad. Nada de Consejo de Estado, como ZP, ni de designar sucesor en el PP, como Aznar. La vorágine es tal que amenaza hasta las vacaciones.